

Rådet for
Ungdomsuddannelser

Rådet for Ungdomsuddannelsers arbejde og fokusområder 2015

- afrapportering fra formandskabet

Indhold

Rådet for Ungdomsuddannelsers arbejde og fokusområder 2015 – afrapportering fra formandskabet

Rådet for Ungdomsuddannelser
<http://www.uvm.dk/Om-os/Organisationen-i-ministeriet/Raad-og-naevn/Raadet-for-Ungdomsuddannelser>

Foto: Ulrik Jantzen/ Das Büro
Grafisk tilrettelægger: Presse og Kommunikationssekretariatet

ISBN: 978-87-603-3070-4
© Ministeriet for Børn, Undervisning og Ligestilling, 2016

1. Indledning	4
2. Restgruppen	5
2.1. Desk research af danske studier om restgruppen	5
2.2. International desk research af restgruppen.	7
3. De forberedende tilbud	10
3.1 Undersøgelse af de forberedende tilbuds uddannelseseffekt	10
3.2 De forberedende tilbud skal tilpasses	10
3.3 Formandskabets anbefalinger	11
4. Foreløbige fokuspunkter for 2016	13
4.1 Overgange – samarbejde med Rådet for Børns Læring og Det Nationale Dialogforum for Uddannelses- og Erhvervsvejledning	13
4.2 Opfølgning på undersøgelser	13
5. Bilag	14
5.1 Referat af møde i Rådet for Ungdomsuddannelser den 14. december 2015	14
5.2 Referencer	17
5.3 Brev fra ministeren for børn, undervisning og ligestilling vedr. rådets anbefalinger	18
5.4 Lov om Rådet for Ungdomsuddannelser	19
5.5 Forretningsorden for Rådet for Ungdomsuddannelser	21
5.6 Rådets sammensætning	23

1. Indledning

Rådet for Ungdomsuddannelser har til opgave at rådgive undervisningsministeren i overordnede spørgsmål på ungdomsuddannelsesområdet. Det drejer sig bl.a. om faglige, kompetencemæssige og pædagogiske problemstillinger, og om sammenhænge i ungdomsuddannelsernes studie- og erhvervsrettede formål, herunder elevernes udbytte af undervisningen og læringsaktiviteter. Derudover er det spørgsmål om evaluering og kvalitetsudvikling, samt om overgange mellem grundskole og ungdomsuddannelse, og mellem ungdomsuddannelse og videregående uddannelse.

Rådet er uafhængigt af undervisningsministeren og består af repræsentanter for organisationer med interesse i ungdomsuddannelsesområdet samt af et formandskab på syv personer med særlig indsigt i forhold vedrørende ungdomsuddannelserne.

Rådet for Ungdomsuddannelser er nedsat i november 2014. Rådet ledes af et formandskab, som videreudvikler og kvalificerer fokuspunkter for rådets undersøgelser og anbefalinger på basis af forudgående diskussioner i rådet som helhed. Der er i 2015 afholdt tre rådsmøder og 11 møder i formandskabet.

Formandskabet afrapporterer årligt til undervisningsministeren om rådets virksomhed med forslag til initiativer, der styrker kvaliteten i ungdomsuddannelserne.

Afrapporteringen for 2015 består af 3 kapitler.

Kapitel 2 vedrører restgruppen, som har været hovedtemaet for Rådet for Ungdomsuddannelser i 2015. Kapitlet indeholder en gennemgang af hovedresultaterne af de analyser, rådet har fået udarbejdet, og afsluttes med formandskabets anbefalinger til undervisningsministeren.

Kapitel 3 handler om de forberedende tilbud, som undervisningsministeren i foråret 2015 på baggrund af en analyse fra SFI bad Rådet for Ungdomsuddannelser rådgive sig om.

I kapitel 4 udpeges de områder, som rådet foreløbigt har besluttet at have særligt fokus på i 2016.

Rådet for Ungdomsuddannelse har drøftet afrapporteringen på sit møde den 14. december 2015. Et referat af rådsmedlemmernes synspunkter er optrykt som bilag.

Formandskabet for Rådet for Ungdomsuddannelser februar 2016.

Professor Katherine Richardson (formand)
Center- og forskningsleder Noemi Katznelson
Professor Michael Rosholm (til november 2015)
Direktør Kirsten Holmgaard
Rektor Dorte Fristrup
Rektor Sune Agger
Rektor Trine Ladekarl Nellesmann

2. Restgruppen

I mere end 20 år har et bredt flertal i Folketinget stået bag ønsket om, at 95 pct. af en årgang skal tage en ungdomsuddannelse. Den konsensus hviler på en tro på, at uddannelse er vejen til et bedre liv. Jo bedre uddannede, desto bedre rustede vil de unge være til at møde livets såvel som arbejdsmarkedets krav, og dermed vil det også give større frihed for den enkelte til at vælge sin vej og realisere sine fremtidsdrømme.

Ser man på Ministeriet for Børn, Undervisning og Ligestillings profitmodel¹⁾ er Danmark tæt på at have indfriet målsætningen. Imidlertid nås målet først 25 år efter grundskolen!

Syv år efter endt grundskole har hele 20 pct. af de unge endnu ikke gennemført en ungdomsuddannelse, og det er ikke, fordi de ikke har prøvet. Det er nemlig kun 2 pct., der ikke er påbegyndt en ungdomsuddannelse og forskning peger på, at de unge i høj grad har taget budskabet om vigtigheden af uddannelse til sig²⁾. De resterende 18 pct. har oplevet at falde fra de uddannelser, de begynder på, bl.a. fordi de ikke har opnået de nødvendige kundskaber i løbet af grundskolen, ligesom en stor del af denne gruppe ikke har taget folkeskolens afsluttende prøver. Hertil kommer, at en del af de unge har personlige og sociale udfordringer, der kan være en barriere for at gennemføre en uddannelse.

Der kan være gode grunde til, at ikke alle går den lige vej. Imidlertid er der en del unge, som zigzagger sig gennem flere afbrudte forsøg på at tage en ungdomsuddannelse og forskellige ikke kompetencegivende forløb og projekter samt perioder, hvor de ikke er i gang med noget. At så mange unge skal omkring forskellige biveje og blindgyder, uden at det bringer dem til at gennemføre en uddannelse, er frustrerende og ulykkeligt for den enkelte og dyrt for samfundet. Derfor er 20 pct. uden ungdomsuddannelse syv år efter grundskolen alt for mange.

Folketinget har inden for de senere år gennemført store reformer af folkeskolen og erhvervsuddannelserne bl.a. med det formål, at alle unge skal udføres, så de bliver så dygtige, som de kan.

Erhvervsuddannelsesreformens indførelse af karakterkrav for optagelse er imidlertid en reel risiko for, at **flere** unge ikke umiddelbart kan påbegynde og gennemføre en uddannelse. En kommende reform af de gymnasiale uddannelser kan forstærke denne problemstilling.

På længere sigt kan folkeskolereformen og udsigten til de strammere krav forhåbentligt reducere andelen af unge, der forlader skolen uden de nødvendige faglige forudsætninger for at gennemføre en ungdomsuddannelse. Men her og nu står både de unge og samfundet under alle omstændigheder over for en stor udfordring.

Rådet for Ungdomsuddannelser har derfor dedikeret sit virke i 2015 til at stille skarpt på de unge i restgruppen – de unge, der ikke tager hovedvejene i uddannelsessystemet.

2.1 DESK RESEARCH AF DANSKE STUDIER OM RESTGRUPPEN

Rådet har fået udarbejdet en desk research³⁾ for at skabe overblik over eksisterende danske undersøgelser på området og sammenfatte de vigtigste tendenser af resultater og konklusioner i undersøgelserne samt udpege de områder, der savner belysning bl.a. inden for overskrifterne:

- Karakteristik af målgruppen
- Samspils- og overgangsproblematikker
- Tilbuddenes effekt

Restgruppernes karakteristika

Desk researchen viser, at man fremfor at tale om restgruppen snarere skal tale om restgrupper. Årsagerne til ikke at gennemføre en ungdomsuddannelse inden for syv år efter grundskolen er nemlig mangfoldige. Følgende faktorer har betydning: socioøkonomisk baggrund og demografi, faglige kompetencer, grundskoleerfaringer, familieliv, holdninger til uddannelse og beskæftigelse, trivsel og motivation, sociale kompetencer, personlige kompetencer og helbred.

¹⁾ <http://www.uvm.dk/Service/Statistik/Tvaergaaende-statistik/Andel-af-en-aargang-der-forventes-at-faa-en-uddannelse>

²⁾ CEFU 2015

³⁾ Epinion 2015A

Det mest mangelfuldt belyste område er restgruppens helbredsmæssige tilstand.

Rådet for Ungdomsuddannelser vil i en kommende analyse af de største forberedende tilbud (produktionskoleforløb og avu) bl.a. have fokus på de unges helbredsmæssige situation.

Også viden om køn og etnicitet er mangelfuld. Vi ved, at drengene, særligt drenge af anden etnisk herkomst, er overrepræsenterede i restgruppen, og at det samme gælder for frafaldet på erhvervsuddannelser og andre ungdomsuddannelser. Men der savnes yderligere viden om drengenes motivation for uddannelse samt om, hvad der kan gøres for i højere grad at imødekomme drengenes særlige behov i uddannelsessystemet.

Samspils- og overgangsproblematikker

Ministeriet for Børn, Undervisning og Ligestillings profilmodel viser, at det syv år efter grundskolen kun er 1 – 2 pct. af en ungdomsårgang, der ikke har forsøgt sig med en ordinær ungdomsuddannelse. Men hele 20 pct. har på dette tidspunkt endnu ikke gennemført en sådan. De primære årsager til at befinde sig i restgruppen synes således at knytte sig til frafald i ungdomsuddannelserne.

Frafald kan hænge sammen med dårlige overgange. Overgange er generelt komplekse, fordi de handler om udskoling og indskoling på én gang. En god overgang handler således både om, at den unge kommer godt af sted fra den afleverende institution, og om, at han eller hun får en god start på den modtagende institution⁴⁾. Dette vanskeliggøres yderligere, hvis der ikke er en modtagende institution, dvs. hvis den unge eksempelvis afslutter grundskolen uden at påbegynde en ungdomsuddannelse med det samme.

Nogle af udfordringerne i overgangene hænger sammen med forskelle i uddannelsernes faglige selvforståelse, kultur og læringsmiljøer⁵⁾. Det gælder fra grundskole over erhvervsskoler og gymnasier til universiteter. Det gør skiftet vanskeligt især for unge fra uddannelsesfremmede hjem.

Mangelfuld overlevering af relevant information om de unge er også en kilde til dårlige overgange. Det samme gælder, hvis samarbejdet mellem Ungdommens Uddannelsesvejledning og skolerne ikke fungerer.

Samarbejde og koordinering mellem forskellige samskuesektorer og enheder inden for disse, dvs. kommuner, jobcentre, socialforvaltninger, grundskole, ungdomsuddannelsesinstitutioner og UU er et andet væsentligt element i overgangene.

Der savnes studier af årsager til overgangs- og samspilsproblematikker, som knytter sig specifikt til styringsmuligheder, herunder økonomiske incitamentsstrukturer, i forhold til samspil, koordinering og samarbejde mellem de forskellige aktører i overgangene.

Formandskabet anbefaler, at der iværksættes brobygningsaktiviteter fra de forberedende tilbud til ungdomsuddannelser og erhvervsliv.

Formandskabet har anbefalet ministeren for børn, undervisning og ligestilling, at der udarbejdes en analyse af uddannelsernes uensartede finansieringsformer, jf. side 10.

Tilbuddenes effekt

Grundlæggende må det konstateres, at den helt store udfordring for restgruppen er at blive fastholdt i og gennemføre en ungdomsuddannelse. Her er det særligt erhvervsuddannelserne, der blandt andet på grund af vekseldannelsesprincippet er udfordret. Tilbuddene til restgruppen består, udover at påbegynde en ordinær ungdomsuddannelse, af en bred vifte af forberedende tilbud fx efterskoleophold, højskoleophold, produktionsskoleforløb og kompetencegivende enkeltfagsundervisning på VUC.

En ny undersøgelse foretaget af SFI for Ministeriet for Børn, Undervisning og Ligestilling peger på, at der ikke kan påvises en entydig effekt på overgangen til ungdomsuddannelse fra de forberedende tilbud (fx produktionsskoleforløb og almen voksenuddannelse

(avu)). Rådet for Ungdomsuddannelser vurderer, at de forberedende tilbud er væsentlige at interessere sig for, fordi noget af frafaldet i ungdomsuddannelserne tilsyneladende skyldes unge, der ikke er fagligt, personligt og/eller socialt parate til en ungdomsuddannelse. Der kan således være behov for at blive opkvalificeret på disse kompetencer i et forberedende tilbud, før det er realistisk for den unge at gennemføre en ungdomsuddannelse.

Rådet for Ungdomsuddannelser vil derfor se nærmere på nogle af de forberedende tilbud.

2.2 INTERNATIONAL DESK RESEARCH AF RESTGRUPPEN

En initial sammenligning med forholdene omkring restgruppen med andre europæiske lande i ovennævnte desk research førte til, at rådet fik udarbejdet en selvstændig international desk research af restgruppen⁶⁾. Denne omfatter syv lande, som udover Danmark er Norge, Sverige, Finland, Holland, Schweiz og Canada/Ontario.

Analysen er foruden nationale data baseret på Eurostat- og OECD-data. Restgruppen analyseres i henhold til både en snæver og bred definition, da dette

tilsammen giver den bedst mulige sammenligning mellem de syv udvalgte lande.

Restgruppen **snævert defineret** er den andel af de 18-24 årige, som højest har gennemført grundskolen, og som ikke er i uddannelse, træning eller arbejde (Early School Leavers). Den brede definition er repræsenteret ved NEET-opgørelsen⁷⁾, som omfatter den andel af de 15-29 årige, som ikke er i uddannelse, træning eller arbejde.

Restgruppen i snæver forstand (Early School Leavers)

Restgruppen i snæver forstand er mindst i Schweiz (2,4 pct.) efterfulgt af Sverige (3,2 pct.) og Holland (3,7 pct.). Andelen er 4,1 pct. i Danmark. Norge (4,3) og Finland (5,7) har den største andel i denne gruppe.

Over tid har der ikke været væsentlige forskydninger i landene i mellem, men de unge i Danmark blev forholdsvis hårdt ramt af den økonomiske krise.

Køn. I Danmark og Finland er mændene overrepræsenteret i restgruppen, mens dette ikke er tilfældet i Holland, Sverige, Norge og Schweiz, hvor mænd og kvinder ligger på samme niveau.

Oprindelse er en væsentlig parameter, idet der er betydelig forskel på unge født henholdsvis i landet og

⁴⁾ EVA 2012a

⁵⁾ Søndergaard et al. 2009 og EVA 2012a

⁶⁾ Epinion 2015b

⁷⁾ NEET er forkortelse for Not in Education Employment or Training.

i udlandet. Andelen af unge i restgruppen er således generelt væsentlig højere blandt unge født i udlandet. Den mindste forskel er i Holland, hvor 3,5 pct. af de unge, som er født i Holland, er i restgruppen, mod 5,0 pct. af de unge født i udlandet. I Norge og Finland er restgruppen blandt de udenlandsk fødte dobbelt så stor som blandt de unge, der er født i landet. I Sverige og Schweiz er forskellene endnu større. Der er ikke tal for Danmark.

Urbanisering. I de skandinaviske lande har større byer de mindste restgrupper, mens byer/forstæder og landdistrikter har større restgrupper. Dette skyldes, at de, der tager en gymnasial ungdomsuddannelse, typisk flytter til en større by for at få en videregående uddannelse. I Holland og Schweiz er der derimod ingen væsentlige forskelle i forhold til urbaniseringsgrad, hvilket formentlig skyldes disse landes store andele af erhvervsuddannede.

Restgruppen i bred forstand (NEET)
Ses på den brede definition af restgruppen, er den mindst i Norge, hvor 7,1 pct. hverken er i uddannelse, arbejde eller trainingsforløb/forberedende tilbud. Størst er den i Canada (Ontario) og Finland med henholdsvis 13,2 pct. og 11,8 pct., mens Danmark ligger lavt med en restgruppe på 7,3 pct.

Andelen i uformel uddannelse (træning)
Når Danmark ligger så lavt med restgruppen ifølge den brede definition, er det bl.a. pga. den udbredte anvendelse af uformel uddannelse, som omfatter forberedende tilbud (fx avu, hf enkeltfag og produktionsskoler).

De udvalgte lande har mellem 1 og 3 pct. i uformel uddannelse. Danmark ligger her højest tæt fulgt af Sverige.

Defineres restgruppen som dem, der hverken er i formel uddannelse eller arbejde, ligger Danmark ganske højt med en restgruppe over 10 pct. Holland ligger lavest med 8,6 pct.

Udviklingen i restgruppens størrelse i de udvalgte lande har generelt været stigende fra 2006 til 2014. I Sverige og Schweiz har udviklingen dog været relativt stabil. I 2006 havde Danmark den mindste andel af

en ungdomsårgang i restgruppen. Den steg dog relativt meget frem til 2012, hvorefter den er faldet igen. I 2014 ligger Canada og Finland noget over 10 pct. De tre skandinaviske lande samt Holland og Schweiz ligger alle på nogenlunde samme niveau mellem 7 og 8 pct.

Urbanisering. Her ses samme tendens som for restgruppen i snæver forstand. I de skandinaviske lande har landdistrikterne de største restgrupper, særligt for aldersgruppen mellem 20 og 29 år. I Holland og Schweiz er der kun mindre forskelle.

Overgang fra grundskole til ungdomsuddannelses-systemet spiller en væsentlig faktor ift. restgruppens størrelse. Her spiller opbygningen af skolesystemet en væsentlig rolle. I Danmark falder uddannelsesfrekvensen fra ca. 100 pct. blandt de 15-årige og 17-årige til ca. 90 pct., mens Holland, Canada og Sverige har uddannelsesfrekvenser tæt på 100 pct. for denne aldersgruppe. De lykkes altså med at holde en stor andel af de unge i det ordinære uddannelsessystem i længere tid, om end ikke lige så stor en andel nødvendigvis fuldfører uddannelsen. For Hollands vedkommende skyldes det, at man har et samlet sekundært uddannelsessystem, der starter allerede ved det tolvte år, og hvor der er glidende overgang mellem lower og upper secondary education.

Danmark har efter 5 år en ganske lav andel, der ikke er fortsat efter grundskolen. Men overgangen tager tid mht. til overgang til kompetencegivende ungdomsuddannelse. Blandt unge, der har taget 10. klasse, er der efter 27 måneder over 10 pct., som ikke er i gang med ungdomsuddannelse.

Frafaldet på ungdomsuddannelserne spiller også en væsentlig rolle for restgruppens størrelse. Når det kommer til de gymnasiale uddannelser ligger Danmark i midten af feltet med 89 pct. fuldførelse, mens Finland og Holland har over 90 pct., og Norge og Sverige ligger under 85 pct. På erhvervsuddannelsesområdet ligger Danmark med en fuldførelsesprocent på 53, hvilket er væsentligt under de øvrige nordiske lande, der har fuldførelsesprocenter mellem 60 og 75.

Afsluttet uddannelse. Generelt er det 84 pct. af de unge i OECD-området, der afslutter en ungdoms-

uddannelse. I G20 landene er det 80 pct. Der er med andre ord 16 pct. i OECD-området, som ikke afslutter en ungdomsuddannelse.

Blandt de udvalgte lande ligger Holland og Schweiz med 94 pct., Finland med 93 pct. og Danmark med 92 pct. i forhold til afsluttet ungdomsuddannelse. Norge og Canada ligger i det senest målte år begge med 88 pct. og dermed også over OECD-gennemsnittet på 84 pct.

Gennemførelse af den gymnasiale ungdomsuddannelse sker tidligst i Holland og Canada, hvor størstedelen bliver færdige som 17-årige. I Danmark, Sverige og Norge er det som 18-årige og Schweiz og Finland som 19-årige. Som tidligere nævnt skyldes forskellen forskellige opbygninger af uddannelsessystemet.

For erhvervsuddannelserne kulminerer gennemførelsen igen tidligst i Holland sammenlignet med Danmark og Schweiz. Danmark er kendetegnet ved, at en større andel af dem, der gennemfører en erhvervsuddannelse, er i midten eller slutningen af 20'erne. Et forhold, som erhvervsuddannelsesreformen adresserer gennem forskellige tiltag for at få de unge til at starte tidligere.

Oprindelse er også i den brede definition en væsentlig parameter. Andelen af unge i restgruppen er således væsentlig højere blandt unge født i udlandet. Den mindste forskel er i Danmark, hvor 6,9 pct. af de unge, som er født i Danmark, er i restgruppen, mens det samme gælder 9,9 pct. af de unge født i udlandet. I Norge, Sverige og Schweiz er restgruppen blandt de udenlandsk fødte dobbelt så stor som blandt de unge født i landet. Den største forskel ses i Holland. Ses der derimod på gennemførelse, klarer Danmark sig mindre godt, idet fuldførelse blandt indvandrere er lavere end i sammenligningslandene.

Samlet set kan man konstatere, at Danmark ud fra en umiddelbar betragtning ikke ligger dårligt på en international skala, når det kommer til restgruppens størrelse. Dette skyldes dog i høj grad vores fintmaskede system af forberedende tilbud. Rådet for Ungdomsuddannelser vil derfor foretage en dyberegående analyse af udvalgte lande, som den internationale analyse har vist kan noget særligt. Det drejer sig om Holland, Sverige og Schweiz.

3. De forberedende tilbud

3.1 UNDERSØGELSE AF DE FORBEREDENDE TILBUDS UDDANNELSESEFFEKT

I foråret 2015 offentliggjorde SFI undersøgelsen ”Forberedende tilbud og overgang til ungdomsuddannelse”⁸⁾. Undersøgelsen, der var udarbejdet for Ministeriet for Børn, Undervisning og Ligestilling, skulle tegne et billede af de forberedende tilbuds betydning for overgang til ungdomsuddannelse samt en række afledte resultater, fx fastholdelse i ungdomsuddannelse og overgang til beskæftigelse eller kontanthjælp.

Undersøgelsen er baseret på data fra godt 400.000 unge, der er gået ud af grundskolen i perioden 2005 til 2010. Heraf har knap 54.000 (ca. 13 pct.) deltaget i minimum ét forberedende tilbud, og cirka halvdelen af dem har først været i gang med en ungdomsuddannelse, som de har afbrudt, inden de begyndte i forberedende tilbud.

Følgende syv typer af forberedende tilbud indgår i undersøgelsen: Produktionsskoleforløb, avu, fvu, ordblindeundervisning, ungdomshøjskoleforløb, folkehøjskoleophold samt forløb på Frie Fagskoler.

Overordnet konkluderer undersøgelsen, at man ikke entydigt kan sige, at der er en effekt af at tage et forberedende tilbud i forhold til efterfølgende overgang til ungdomsuddannelse. Endvidere viser undersøgelsen en forholdsvis stor regional variation i dækningsgraden af forberedende tilbud (antal tilbud pr. bogligt svag ung).

Ministeriet for Børn, Undervisning og Ligestilling bad på baggrund af rapporten Rådet for Ungdomsuddannelser se nærmere på området og komme med anbefalinger til, hvordan det kan sikres, at de forberedende tilbud i højere grad hjælper unge godt videre.

3.2 DE FORBEREDENDE TILBUD SKAL TILPASSES

Formandskabet vurderer, at der ikke er behov for flere tilbud, men at kvaliteten af og sammenhængen

mellem de eksisterende tilbud bør styrkes således, at de er tilpasset de unges forskellige behov.

SFI-undersøgelsen giver nyttig viden. Den er baseret på et stort materiale og er så vidt vides den første effektanalyse af et bredere antal forberedende tilbud på tværs af årgange, tilbud og geografi. Den indeholder imidlertid også en række begrænsninger, idet undersøgelsen ikke giver viden om, hvad der virker/ikke virker og hvorfor. Det skyldes blandt andet, at undersøgelsen alene anvender registerdata og ser på tilbuddene på aggregeret niveau.

Derfor har Rådet for Ungdomsuddannelser besluttet at igangsætte nye analyser, der kombinerer kvantitative og kvalitative metoder, samt ser på tilbuddene på institutionsniveau.

Genstand for den ene analyse er de to største tilbud produktionsskoleforløb og almen voksenuddannelse (avu), der tilsammen har over 80 pct. af aktiviteten. Hovedformålet med analysen er at komme helt tæt på de unge, der deltager i de konkrete forløb, for at forstå, hvad det er, der skal til, for at de kan nå deres mål og sammenholde dette med de eksisterende tilbud.

Samtidigt får rådet udført en analyse af erhvervsgrunduddannelsen (egu). Egu'en er en kompetencegivende ungdomsuddannelse, der består af perioder på skole og perioder i praktik. Egu'en er et tilbud til unge under 30 år, der ikke er under uddannelse, herunder produktionsskoleforløb, eller i beskæftigelse og ikke har forudsætninger for umiddelbart at gennemføre en anden kompetencegivende ungdomsuddannelse. Uddannelsen er kommunalt forankret, og kommunerens anvendelse af egu'en er meget forskellig. Analysens fokus er på kommunernes meget forskellige anvendelse af uddannelsen.

Tidligere analyser af egu'en viser, at cirka 60 pct. af en egu-årgang fortsætter i uddannelse eller beskæftigelse. På grund af et relativt højt positivt frafald er gennemførelsen af uddannelsen ikke i sig selv afgørende i forhold til egu-elevernes efterfølgende status som værende i beskæftigelse eller uddannelse.

Til gengæld medfører gennemførelse af uddannelsen en halvering af sandsynligheden for, at en egu-elev ender på kontanthjælp⁹⁾.

3.3 FORMANDSKABETS ANBEFALINGER

Formandskabet har i efteråret givet en række anbefalinger til ministeren for børn, undervisning og ligestilling:

Formandskabet anbefaler, at der opstilles målbarre mål, som kan medvirke til at sikre ensartethed, gennemsigtighed og god kvalitet i de forberedende tilbud. Et sådant fokus kan skærpes gennem opstilling af intelligente måder at dokumentere kvalitet på i de forberedende tilbud. Der bør ikke alene måles på umiddelbar overgang til ungdomsuddannelse, men også på gennemførelse af uddannelse eller varig tilknytning til arbejdsmarkedet.

Styringsreformernes øgede økonomiske ansvar til institutionerne har medført en professionalisering af institutionsdriften, men har givetvis samtidigt svækket institutionernes fokus på det pædagogiske.

Der er behov for et fornyet og forstærket fokus på den pædagogiske kerneopgave.

Formandskabet anbefaler endvidere, at der etableres et ledelsesudviklingsprogram for lederne af de forberedende tilbud i lighed med de programmer, ministeriet har gennemført over for gymnasier og erhvervsskoler. Ledelsesudviklingsprogrammet skal styrke institutionsledelsernes kompetencer inden for pædagogisk ledelse.

Formandskabet anbefaler, at der udvikles, afprøves og evalueres på ”brobygningsforløb” mellem de forberedende forløb og de ordinære ungdomsuddannelser samt til erhvervslivet.

Talrige undersøgelser peger på, at det er i overgangen mellem uddannelser, at det går galt for mange. Der er generelt i Europa fokus på udfordringer i koblingerne og sammenhængene mellem forskellige uddannelsesstilbud set ud fra de unges perspektiv. Der er tilsvarende behov for i en dansk kontekst at følge op på, hvad der sker i overgangene og i samspillene mellem de involverede myndigheder centralt såvel som lokalt.

⁸⁾ SFI 2015.

⁹⁾ Rambøll 2012

I folkeskolen er der gode erfaringer med obligatorisk brobygning i 8. og 10. klasse. Tilsvarende gælder Beskæftigelsesministeriets forsøg med ”brobygning” fra kontanthjælp til erhvervsuddannelse. Fra produktionsskolerne kendes kombinationsforløb, og i nogle kommuner opereres med ”garantiskole”-begrebet.

Formandskabet anbefaler, at UU’s rolle styrkes, så de i højere grad kan understøtte et sammenhængende forløb for den enkelte unge på tværs af deltagelse i forberedende tilbud, projekter, venteperioder uden for uddannelsessystemet, kortvarig beskæftigelse, ledighed etc., og så tovholderrollen reelt kan løftes.

Formandsskabet anbefaler, at ministeren iværksætter en undersøgelse af de forskellige finansieringsmodeller, der ligger til grund for tilbuddene, med det formål at identificere evt. uheldige incitamentsstrukturer og at eliminere evt. kassetænkning.

Uddannelsernes uensartede finansieringsformer (kommunal, statslig og arbejdsgiverbetalt eller en kombination) kan medføre uheldige incitamenter hos aktørerne, herunder i forhold til hvilket tilbud en ung henvises til. Som situationen er i dag, bliver institutionernes succes desuden ofte målt på deres evne til at få flere elever, hvilket ikke er hensigtsmæssigt hverken set fra et samfundsøkonomisk eller den unges perspektiv.

Ministerens svar på anbefalingerne er optrykt som bilag 3.

4. Foreløbige fokuspunkter for 2016

4.1 OVERGANGE – SAMARBEJDE MED RÅDET FOR BØRNS LÆRING OG DET NATIONALE DIALOGFORUM FOR UDDANNELSES- OG ERHVERVSVEJLEDNING

Formandskabet har i 2015 taget initiativ til et møde med formandskaberne for Rådet for Børns Læring hhv. for Det Nationale Dialogforum for Uddannelses- og Erhvervsvejledning om i fællesskab at arbejde med emnet ”overgange”, hvor det har snitflader de tre råd/fora imellem.

Formandskaberne besluttede at arbejde sammen om at klarlægge udfordringerne i overgangen fra grundskole til ungdomsuddannelse og at skabe en vision for et bedre funderet uddannelsesvalg. Der vil blandt andet blive set på vejledning, kultur og ledelse som betydende faktorer.

4.2 OPFØLGNING PÅ UNDERSØGELSER

Rådet for Ungdomsuddannelser har besluttet at følge op på den internationale analyse¹⁰⁾ med en dyberegående undersøgelse af bl.a. fleksibilitet og inklusion i det hollandske, schweiziske og svenske uddannelsessystem.

Analysen af egu, der blev igangsat november 2015, afsluttet i marts 2016, mens analysen af avu- og produktionsskoleforløb, der blev igangsat primo 2016, forventes afsluttet i august 2016.

¹⁰⁾ Rambøll 2012

5. Bilag

5.1 REFERAT AF MØDE I RÅDET FOR UNGDOMSUDDANNELSER DEN 14. DECEMBER 2015

Formandskabets beretning blev drøftet på Rådet for Ungdomsuddannelsers møde den 14. december 2015. I det følgende gives et resumé af rådets drøftelser.

Repræsentanten for Kommunernes Landsforening (KL) fandt, at udfordringen med restgruppen bør håndteres med flere forskellige tilgange. Der bør således være et eftersyn af hele feltet af ikke-parate unge. Eftersynet bør omfatte tilbuddenes økonomiske omkostninger, deres effekt, visitation, rammer, de unges incitamenter samt forsørgelsesordninger. Herudover fandt han, at inklusion i ungdomsuddannelserne er et underbelyst emne og med fordel kunne være et indsatsområde for rådet i 2016. Et andet muligt indsatsområde kunne være en accept af det forhold, at nogle unge skal have job i stedet for uddannelse. Endelig nævnte repræsentanten, at et emne som ungdomsuddannelsernes betydning for vækst og udvikling af beskæftigelse i hele landet samt udfordringer med integration af flygtninge og indvandrere er emner, rådet kan overveje at arbejde med i 2016.

Repræsentanten for FTF ville gerne se mere kvalitativt på restgruppen, bl.a. hvilke tilbud de får, ift. hvilke tilbud de burde få. Han støttede af samme grund op om formandskabets bebudede samarbejde med Dialogforum og Rådet for Børns Læring om overgange og de unges valgssituation. Repræsentanten opfordrede til en workshop om dette.

FTF bakkede op om en dyberegående undersøgelse af udvalgte lande, men advarede samtidigt om, at fordele, som andre uddannelsessystemer kan producere, typisk også er forbundet med ulemper.

FTF bakker op om formandskabets anbefalinger til ministeren, men bemærkede samtidigt ift. opstilling af målbare mål for de forberedende tilbud, at det indebar fare for såkaldt creaming, dvs. at målsætningerne kan give institutionerne et incitament til at ekskludere de svageste unge.

FTF mener desuden, at der er et stort potentiale for at udvikle kvaliteten af de forberedende tilbud og ungdomsuddannelserne ved at løfte både undervisernes og ledernes kompetencer.

Repræsentanten for LO fandt, at fokuspunkterne for 2016 burde konkretiseres. Han var enig med repræsentanten fra KL om, at inklusion er en vigtig diskussion, men han ønskede først at definere inklusion i en dansk kontekst fremfor i et internationalt perspektiv. Repræsentanten var desuden glad for den igangsatte analyse af egu'en. Han savnede diskussioner af, hvad målsætningen for restgrupperne er. Det er for snævert, hvis alt går ud på, at få de unge tilbage i de tilbud, de tidligere er faldet fra. Endelig var han i forhold til diskussionen om restgruppens størrelse ikke sikker på at den nødvendigvis blev større med indførelsen af adgangskrav, da det samtidigt ser ud til, at have reduceret frafaldet på erhvervsuddannelserne.

Repræsentanten for Akademikerne gjorde opmærksom på, at man på det indledende møde var begrænset af, hvilken viden man kunne få af registerdata. Han savnede, at det i afrapporteringen fremgår, at vi manglede kvalitative data af restgrupperne. Han mente ikke, formandskabets anbefalinger viste differentieringen i restgruppen, og målbare mål for forberedende uddannelsesstilbud er svære, og han var derfor kritisk overfor denne anbefaling.

Repræsentanten for Gymnasieskolernes Lærerforening (GL) var interesseret i at se på den inkluderende skole ift. den kommende reform af de gymnasiale uddannelser.

Repræsentanten for Danske Erhvervsskoler lederne (DEL) udtrykte tilfredshed med, at rådet skal arbejde evidensbaseret, men advarede samtidigt om, at konsekvensen kan være, at arbejdet går for langsomt.

Repræsentanten pointerede, at erhvervsuddannelsesreformen er en ekskluderende reform, der skaber en ny restgruppe bestående af dels de unge, der ikke opfylder adgangskravene, dels de unge, der ikke opfylder overgangskravene mellem grund- og hovedforløb. Unge, der alene har faglige udfordringer, bør kunne erhverve de manglende kompetencer på erhvervsskolerne.

DEL finder, at resultaterne af Beskæftigelsesministeriets forsøg med brobygning bør følges. Der er behov for en helt ny tænkning i og omkring de såkaldte forberedende tilbud. Unge, der falder fra en konkret ungdomsuddannelse, må efter et kortere ophold i et brobygningsforløb videre til en anden ungdomsuddannelse.

Selvom fokus skal være på de ordinære ungdomsuddannelser, respekterer DEL, at nogle unge i længere eller kortere perioder ikke er i stand til at frekventere en ordinær uddannelse.

Repræsentanten for Forstanderkredsen for Produktionsskoler/Produktionshøjskoler (Forstanderkredsen) fandt det væsentligt at få de kvalitative aspekter af tilbuddene til restgrupperne med. Repræsentanten var meget interesseret i uddannelsesbarrierer og ville gerne se på dette sammen med finansiering af de forskellige uddannelsesstilbud.

Repræsentanten henviste i øvrigt til de skriftlige bemærkninger, som kredsen havde fremsendt, hvori kredsen betoner behovet for at anerkende, at nogle har behov for en anden vej til uddannelse, og at dette ikke er at give slip på ambitionen om uddannelse til alle.

I forhold til SFI's undersøgelse af de forberedende tilbud, herunder produktionsskoleophold, ønskede Forstanderkredsen at tilføje yderligere to forbehold: Dels de relativt gamle data, idet der er ændret en del i rammerne for produktionsskolevirkksomhed siden da, dels at rapporten ikke inddrager det faktum, at der på produktionsskolerne – som det eneste af de syv tilbud – foretages en målgruppevurdering for optagelse. Desuden mener Forstanderkredsen, at det er relevant at nuancere og uddybe de pointer, som RUU peger på. Det gælder effekten, hvor produktionsskolerne fremhæves positivt i rapporten, og det gælder anvendelse af forberedende forløb, hvor rapporten dokumenterer, at forberedende forløb i stort omfang anvendes som back-up og ikke proaktivt. Forstanderkredsen gør opmærksom på, at Produktionskoleforeningen i 2013 gennemførte en udslusningsanalyse, der udover at give skolerne et benchmark på udslusning førte til, at de kunne anbefale Ministeriet for Børn, Undervisning og Ligestilling et konkret forslag til mere detaljerede og retvisende udslusningskoder.

Med hensyn til en styrkelse af overgangene anbefaler Forstanderkredsen, at ansvaret rækker videre end til UU som tovholder, og at der indføres et "kædeansvar", der indebærer, at uanset hvordan en ung forlader fx produktionsskolen, så har man som institution et ansvar for at være i kontakt med næste led i kæden, således at den unge kommer trygt videre.

Endelig ønsker Forstanderkredsen at gøre opmærksom på, at produktionsskolerne med eud-reformen har fået en styrket rolle med målrettede forløb hen imod erhvervsuddannelse.

Repræsentanterne for Dansk Arbejdsgiverforening (DA), Uddannelsesforbundet (UDF) og VUC Lederforening (VUC L) var ikke tilstede under drøftelsen, men havde fremsendt skriftlige bemærkninger til formandskabets afrapportering:

Danmarks Arbejdsgiverforening (DA) var overrasket over, at formandskabet generelt har valgt at fremsende mindre konkrete anbefalinger, og var bekymret for, at anbefalingerne ikke vil bidrage væsentligt til, at flere unge i restgruppen kommer i uddannelse eller beskæftigelse. DA fandt, at man også burde forholde sig til 10. klasse, indretningen af tilbuddene, hvordan AMU-systemet kan anvendes i øget udstrækning, den nuværende indretning af kontanthjælpssystemet og det forhold, at man i beskæftigelsessystemet kan få uddannelsespålæg, men ikke et arbejdspålæg.

I forhold til de konkrete anbefalinger fandt DA, at anbefalingen om et ledelsesudviklingsprogram burde fokuseres. DA støtter ikke en generel udvidelse af UU's målgruppe eller rolle. DA fandt anbefalingen om en analyse af taxametre og finansiering fornuftig og anbefalede, at alle forberedende tilbud, herunder 10. klasse, indgår.

DA bakkede op om den dybere analyse af uddannelsessystemerne i Holland, Sverige og Schweiz. Analysen bør omfatte finansiering af de respektive systemer og økonomiske incitamenter for den enkelte. Desuden hvilke initiativer der virker positivt i udkolingen.

I forhold til fokuspunktet for 2016 om overgange fandt DA dette uklart og så hellere, at man havde fokus på de unge, der gennemfører en gymnasial uddannelse uden at bruge den til videre uddannelse eller ender på offentlig forsørgelse.

Uddannelsesforbundet (UDF) fandt, at det ved opstilling af målbare mål er helt afgørende, at man tager højde for, at målgruppen for de forberedende tilbud er meget heterogen, hvilket betyder, at umiddelbare effektmål i form af afgang til ordinær uddannelse eller beskæftigelse ikke nødvendigvis er indikator for kvalitet, at det bliver afgørende et evt. mål kan rumme forløbendes forskellige og ofte brede formål, samt at målet for alle unge i restgruppen ikke nødvendigvis er en ordinær uddannelse. UDF fandt desuden, at et pædagogisk løft bør omfatte en indsats, der retter sig både mod ledere, undervisere, instruktører og vejledere i de forberedende tilbud.

Ift. brobygningsforløb mente UDF, at det vil være en styrke, hvis indsatsen fokuserer på, hvordan man bidrager til en styrkelse af de eksisterende brobygningsforløb, herunder bidrager til erfaringsudveksling/videndeling på

tværs. Samtidig bakkede forbundet op om Produktions-skoleforeningens forslag om kædeansvar og opfordrede til, at der etableres forsøg med dette.

UDF foreslog som input til en ny anbefaling styrket forsøgs- og udviklingsaktivitet inden for de forberedende forløb.

UDF fandt, at formandskabet skulle sikre koordinering ift. ekspertgruppen om udskoling og ekspertgruppen om ungdomsuddannelser og forberedende tilbud, hvis man vælger overgange som fokuspunkt i 2016. Endelig fandt UDF, at det er positivt at lade sig inspirere af andre landes gode erfaringer, men er uforstående overfor formandskabets fremhævelse af netop de hollandske og schweiziske uddannelsessystemer, idet de ikke ser ud til at have markant bedre resultater, når det gælder den brede restgruppe.

VUC Lederforening (VUC L) fandt, at rapporten generelt kan betragtes som retvisende for rådets arbejde. VUC L gør dog opmærksom på, at SFI-undersøgelsen om de forberedende tilbud dækker perioden 2005-2010, hvor VUC oplevede, at kursister blev optaget på erhvervsuddannelserne, uanset om VUC fandt deres faglige forudsætninger i dansk og matematik tilstrækkelige.

I forhold til anbefalingen om opstilling af målbare mål for god kvalitet i de forberedende tilbud gør foreningen opmærksom på, at avu gennemføres i henhold til eksisterende regler, og at disse bidrager til at sikre kvaliteten. Det er ikke VUC L's opfattelse, at der er et svækket fokus på det pædagogiske på institutionerne. VUC har tværtimod et stort fokus på kerneopgaven. Foreningen understøtter desuden løbende opgaven gennem efteruddannelsesforløb, seminarer, konferencer, årsmøder mv. VUC L finder, at anbefalingen om et ledelsesudviklingsprogram sker ved at styrke sammenhængskraften mellem VUC og erhvervsskolerne. Samtidigt efterlyser lederforeningen et taxameter til at gennemføre brobygningsforløb for.

Med hensyn til anbefalingen om en undersøgelse af uddannelsestilbuddenes finansieringsformer konstaterer foreningen, at VUC'erne lever fuldt op til reglerne, og finder, at den største udfordring, når det gælder kasse-tænkning, ligger hos jobcentre.

Endelig kan Foreningen ikke genkende, at institutioners succes skulle blive målt på deres evne til at få flere elever. Efter foreningens opfattelse bliver VUC målt på, om kursisternes forudsætninger bliver styrket gennem uddannelse, så de har det bedst mulige udgangspunkt for videre uddannelse og job.

Endelig finder VUC L, at der er behov for at få afdækket de overgangsproblemstillinger, som EUD-reformen har afstedkommet. I den sammenhæng vil det være nyttigt at kunne konkludere på effekten af de EUD-forberedende tilbud på et evidensbaseret grundlag.

5.2 REFERENCER

Epinion 2015a, Desk research af danske studier af restgruppen, udarbejdet for Rådet for Ungdomsuddannelser
Epinion 2015b, International desk research om restgruppen, udarbejdet for Rådet for Ungdomsuddannelser

Danmarks Evalueringsinstitut, 2012a. **10. klasse - på vej mod ungdomsuddannelse**. Danmarks Evalueringsinstitut.

Rambøll 2012, Effektanalyse erhvervsgrunduddannelsen, udarbejdet for KL og Undervisningsministeriet.

SFI 2015, Forberedende tilbud og overgang til ungdomsuddannelse

Søndergaard, Bettina Dahl, Camilla Kølsen de Wit, Lena Lindskov, Karsten Enggaard, Hanne Leth Andersen, Dorte Ågård, Morten Misfeldt og Helle Mathiasen, 2009. "Sammenfatning og anbefalinger". I **Overgangsproblemer som udfordringer i uddannelsessystemet**. Center for Ungdomsforskning.

5.3 BREV FRA MINISTEREN FOR BØRN, UNDERVISNING OG LIGESTILLING VEDR. RÅDETS ANBEFALINGER

Katherine Richardson
Rådet for Ungdomsuddannelser

Kære Katherine Richardson
Tak for anbefalingerne om, hvordan vi løfter kvaliteten af de forberedende tilbud, som formandska-
bet for Rådet for Ungdomsuddannelser sendte mig d. 31. august 2015.

Jeg mener, at det er relevante tiltag, I peger på, og jeg har derfor bedt ministeriet om at se nærmere
på dem både indholdsmæssigt og økonomisk.

Jeg vil dog godt give anbefalingerne et par umiddelbare ord med på vejen.

Idéen om at opstille målbare mål, som kan medvirke til at sikre ensartethed, gennemsigthed og god
kvalitet i de forberedende tilbud, er relevant. Vi har i forbindelse med erhvervsuddannelsesreformen
indført KPI'er på erhvervsskolerne, og det overvejes aktuelt at gøre noget tilsvarende på det gymna-
siale område. Jeg er enig i, at anvendelsen af dette redskab kan bidrage til et styrket fokus på instituti-
onernes kerneopgave.

Jeres forslag om at etablere et ledelsesudviklingsprogram for de forberedende tilbud i lighed med de
programmer, ministeriet har gennemført over for gymnasier og erhvervsskoler, er interessant. Fra det
gymnasiale område, som er længst på dette felt, viser en nylig evaluering af programmet ”Skoleudvik-
ling I Praksis”, at programmet har inspireret institutionerne til at udvikle kvaliteten af undervisnin-
gen.

Der er også generelt gode erfaringer med forskellige typer af brobygningsforløb, og det kan derfor
være relevant at overveje nærmere, om sådanne også har deres berettigelse mellem de forberedende
tilbud og ungdomsuddannelserne og til erhvervslivet.

Med hensyn til jeres anbefaling om styrkelse af Ungdommens Uddannelsesvejledning er jeg bekendt
med, at Dialogforum for Uddannelses- og Erhvervsvejledning vil undersøge udviklingen i Ungdom-
mens Uddannelsesvejlednings rolle. Her mener jeg, at vi skal afvente deres undersøgelse.

Endelig peger I på behovet for at se på finansieringen af uddannelserne med henblik på at identifice-
re evt. uheldige incitamentsstrukturer og eliminere evt. kassetænkning. Det mener jeg også, at der kan
være behov for. Jeg vil derfor overveje, om den ekspertgruppe, som regeringen vil nedsætte bl.a. for
at reducere omvalg og frafald i ungdomsuddannelserne, evt. skal se nærmere på, hvordan økonomi-
styringen af uddannelsestilbuddene kan styrkes og forenkles, så institutionerne får de bedste incita-
menter og bedst muligt understøtter elevernes direkte vej igennem uddannelsessystemet.

Jeg ser frem til vores møde den 30. september, hvor jeg vil foreslå, at vi drøfter anbefalingerne videre.

Med venlig hilsen
Ellen Trane Nørby

5.4 LOV OM RÅDET FOR UNGDOMSUDDANNELSER

VI MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds Nåde Danmarks Dronning, gør vitterligt:
Folketinget har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov:
Rådet for Ungdomsuddannelser

§ 1. Rådet for Ungdomsuddannelser rådgiver undervisningsministeren i overordnede spørgsmål på ungdomsud-
dannelsesområdet, jf. stk. 2.

Stk. 2. Rådet for Ungdomsuddannelser skal rådgive om tværgående og fælles emner og udfordringer for ungdomsud-
dannelsesområdet, herunder om

- 1) faglige, kompetencemæssige og pædagogiske problemstillinger,
- 2) sammenhænge i ungdomsuddannelsernes studie- og erhvervsrettede formål, herunder om elevernes udbytte af
undervisning og læringsaktiviteter,
- 3) evaluering og kvalitetsudvikling,
- 4) elevernes trivsel,
- 5) at alle unge bliver udfordret af uddannelserne, så de bliver så dygtige, de kan,
- 6) den samlet set bedst mulige mindskelse i ungdomsuddannelserne af betydningen af social baggrund i forhold til
fagligt resultat,
- 7) institutionelle udviklingstendenser, herunder virkningen af fusions- og campusdannelser, og
- 8) overgange mellem grundskole og ungdomsuddannelse og overgange mellem ungdomsuddannelse og videregå-
ende uddannelse.

Stk. 3. Rådet for Ungdomsuddannelser kan iværksætte forskning og inddrage forskningsresultater i sin rådgivning.

Stk. 4. Undervisningsministeren kan forelægge spørgsmål om ungdomsuddannelser for rådet.

§ 2. Rådet for Ungdomsuddannelser nedsættes af undervisningsministeren.

Stk. 2. Rådet for Ungdomsuddannelser ledes af et formandskab bestående af 5-7 personer med særlig indsigt i forhold
vedrørende ungdomsuddannelserne. Undervisningsministeren udpeger formandskabet og blandt formandskabets
medlemmer rådets formand.

Stk. 3. Undervisningsministeren udpeger rådets øvrige 17 medlemmer således:

- 1) 1 medlem efter indstilling fra KL.
- 2) 1 medlem efter indstilling fra Danske Regioner.
- 3) 1 medlem efter indstilling fra FTF.
- 4) 1 medlem efter indstilling fra Landsorganisationen i Danmark.
- 5) 1 medlem efter indstilling fra Dansk Arbejdsgiverforening.
- 6) 1 medlem efter indstilling fra Akademikerne.
- 7) 2 medlemmer efter fælles indstilling fra Gymnasieskolernes Lærerforening (GL), Uddannelsesforbundet og Han-
delsskolernes Lærerforening (HL).
- 8) 4 medlemmer efter fælles indstilling fra Gymnasieskolernes Rektorforening, Lederforeningen for VUC, Danske
Erhvervsskoler – Lederne, Danske SOSU-skoler, Danske Landbrugsskoler og Forstanderkredsen for Produktions-
skoler/Produktionshøjskoler.
- 9) 1 medlem efter indstilling fra Danske Gymnasieelevers Sammenslutning.
- 10) 1 medlem efter indstilling fra Erhvervsskolernes Elevorganisation.
- 11) 1 medlem efter indstilling fra Landssammenslutningen af Handelsskoleelever.
- 12) 1 medlem efter indstilling fra Danske Handicaporganisationer.
- 13) 1 medlem efter indstilling fra Danske Universiteter.

Stk. 4. Følgende personer deltager uden stemmeret i Rådet for Ungdomsuddannelser:

- 1) En repræsentant for formandskabet for Rådet for Børns Læring udpeget af og blandt medlemmerne af formand-
skabet for Rådet for Børns Læring.
- 2) Formanden for Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser.
- 3) Formanden for Rådet for Erhvervsakademiuddannelser og Professionsbacheloruddannelser.

Stk. 5. Formandskabet og øvrige medlemmer udpeges for en 3-årig periode. Dog udpeges de rådsmedlemmer, der er
nævnt i stk. 3, nr. 9-11, kun for en 1-årig periode. Rådets medlemmer kan genudpeges.

Stk. 6. Der udpeges stedfortrædere for de rådsmedlemmer, der er nævnt i stk. 3. Udpegningen sker efter reglerne i stk. 3.

Stk. 7. Indstilles der ikke medlemmer i henhold til stk. 3, kan undervisningsministeren beslutte, at rådet fungerer uden de pågældende medlemmer.

§ 3. Rådet for Ungdomsuddannelser fastsætter selv sin forretningsorden.
Stk. 2. Undervisningsministeriet varetager sekretariatsbetjeningen.

Ikrafttræden m.v.

§ 4. Loven træder i kraft den 1. august 2014.

§ 5. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Konsekvensrettelser i anden lovgivning

§ 6. I lov om uddannelsen til studentereksamen (stx) (gymnasieloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1076 af 4. september 2013, foretages følgende ændring:
1. Kapitel 10 ophæves.

§ 7. I lov om uddannelsen til højere forberedelseksamen (hf-loven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1075 af 4. september 2013, foretages følgende ændring:
1. § 42 ophæves.

§ 8. I lov om uddannelserne til højere handelseksamen (hhx) og højere teknisk eksamen (htx), jf. lovbekendtgørelse nr. 1074 af 4. september 2013, foretages følgende ændring:
1. § 47 ophæves.

§ 9. I lov nr. 578 af 1. juni 2010 om studiekompetencegivende eksamen i forbindelse med erhvervsuddannelse (eux) m.v. foretages følgende ændring:
1. § 7, stk. 4, ophæves.

§ 10. I lov om Danmarks Evalueringsinstitut, jf. lovbekendtgørelse nr. 1073 af 15. september 2010, som ændret senest ved lov nr. 405 af 28. april 2014, foretages følgende ændring:
1. § 5, stk. 2, nr. 2, affattes således:
»2) 1 medlem med viden og erfaring inden for ungdomsuddannelserne, der beskikkes efter indstilling af Rådet for Ungdomsuddannelser.«

§ 11. I lov om folkeskolen, jf. lovbekendtgørelse nr. 521 af 27. maj 2013, som ændret ved § 4 i lov nr. 622 af 12. juni 2013, § 1 i lov nr. 1640 af 26. december 2013, lov nr. 1641 af 26. december 2013 og § 1 i lov nr. 406 af 28. april 2014, foretages følgende ændring:
1. I § 57 a indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:
»Stk. 4. Formandskabet for Rådet for Ungdomsuddannelser udpeger en repræsentant blandt medlemmerne af formandskabet for Rådet for Ungdomsuddannelser, som deltager uden stemmeret i Rådet for Børns Læring.«
Stk. 4 og 5 bliver herefter stk. 5 og 6.

Givet på Christiansborg Slot, den 16. juni 2014
Under Vor Kongelige Hånd og Segl

MARGRETHE R.

/ Christine Antorini

5.5 FORRETNINGSORDEN FOR RÅDET FOR UNGDOMSUDDANNELSER

Rådets opgaver og organisation

§ 1. Rådet for Ungdomsuddannelser har til opgave at rådgive undervisningsministeren om tværgående og fælles emner og udfordringer for ungdomsuddannelsesområdet, herunder om:

- 1) faglige, kompetencemæssige og pædagogiske problemstillinger,
- 2) sammenhænge i ungdomsuddannelsernes studie- og erhvervsrettede formål, herunder om elevernes udbytte af undervisning og læringsaktiviteter,
- 3) evaluering og kvalitetsudvikling,
- 4) elevernes trivsel,
- 5) at alle unge bliver udfordret af uddannelserne, så de bliver så dygtige, de kan,
- 6) den samlet set bedst mulige mindskelse i ungdomsuddannelserne af betydningen af social baggrund i forhold til fagligt resultat,
- 7) institutionelle udviklingstendenser, herunder virkningen af fusions- og campusdannelser, og
- 8) overgange mellem grundskole og ungdomsuddannelse og overgange mellem ungdomsuddannelse og videregående uddannelse.

Stk. 2. Rådet kan iværksætte forskning og inddrage forskningsresultater i sin rådgivning.

Stk. 3. Undervisningsministeren kan forelægge spørgsmål om ungdomsuddannelser for rådet.

§ 2. Formandskabet afrapporterer årligt til undervisningsministeren om rådets virksomhed med forslag til initiativer, der styrker kvaliteten i af ungdomsuddannelserne.

Stk. 2. Afrapporteringen afgives efter drøftelser i rådet og ledsages af et referat af medlemmernes synspunkter under rådets drøftelser.

Stk. 3. Andre udtalelser til undervisningsministeren afgives af formandskabet under iagttagelse af bestemmelserne i stk. 2.

Stk. 4. Rådet inviterer årligt undervisningsministeren til et møde med henblik på at drøfte det kommende års arbejde.

§ 3. Rådet ledes af et formandskab bestående af 5-7 personer med særlig indsigt i forhold vedrørende ungdomsuddannelserne. Undervisningsministeren udpeger formandskabet. Blandt formandskabets medlemmer udpeger ministeren rådets formand.

Stk.2. Rådets øvrige 17 medlemmer udpeges af undervisningsministeren efter indstilling fra følgende organisationer:

- 1) 1 medlem efter indstilling fra KL.
- 2) 1 medlem efter indstilling fra Danske Regioner.
- 3) 1 medlem efter indstilling fra FTF.
- 4) 1 medlem efter indstilling fra Landsorganisationen i Danmark.
- 5) 1 medlem efter indstilling fra Dansk Arbejdsgiverforening.
- 6) 1 medlem efter indstilling fra Akademikerne.
- 7) 2 medlemmer efter fælles indstilling fra Gymnasieskolernes Lærerforening, Uddannelsesforbundet og Handelsskolernes Lærerforening.
- 8) 4 medlemmer efter fælles indstilling fra Gymnasieskolernes Rektorforening, Lederforeningen for VUC, Danske Erhvervsskoler – Lederne, Danske SOSU-skoler, Danske Landbrugsskoler og Forstanderkredsen for Produktions-skoler/Produktionshøjskoler.
- 9) 1 medlem efter indstilling fra Danske Gymnasieelevers Sammenslutning.
- 10) 1 medlem efter indstilling fra Erhvervsskolernes Elevorganisation.
- 11) 1 medlem efter indstilling fra Landssammenslutningen af Handelsskoleelever.
- 12) 1 medlem efter indstilling fra Danske Handicaporganisationer.
- 13) 1 medlem efter indstilling fra Danske Universiteter.

Stk. 3. Undervisningsministeren udpeger stedfortrædere for de rådsmedlemmer, der er nævnt i stk. 2 efter indstilling fra de nævnte organisationer i stk. 2.

Stk. 4. Indstilles der ikke medlemmer i henhold til stk. 2, kan undervisningsministeren beslutte, at rådet fungerer uden de pågældende medlemmer.

Stk. 5. Formandskab og øvrige medlemmer udpeges for en periode på 3 år. De i stk. 2, nr. 9 - 11, nævnte medlemmer udpeges dog kun for 1 år. Rådets medlemmer kan genudpeges.

Kapitel 2 Sekretariatet

§ 4. Undervisningsministeriet stiller sekretariatsbistand til rådighed for råd og formandskab.
Stk. 2. Sekretariatet deltager i rådets møder.

Kapitel 3 Rådets møder mv.

§ 5. Rådet holder møde mindst to gange årligt.
Stk. 2. Formandskabet indkalder til ordinære møder i rådet med mindst 3 måneders varsel. Øvrige møder indkaldes af formandskabet på egne vegne eller efter anmodning fra rådets øvrige medlemmer med mindst 14 dages varsel og skal være afholdt senest en måned efter modtagelsen af en anmodning fra rådets medlemmer. Indkaldelse af møde efter anmodning fra rådets øvrige medlemmer kan ske efter skriftlig anmodning fra mindst 3 af rådets øvrige medlemmer med angivelse af de emner, der ønskes behandlet. Anmodning om indkaldelse til rådsmøde sendes til sekretariatet.
Stk. 3. Sekretariatet udsender senest 14 dage før et rådsmøde materiale til dagsordenspunkterne.

§ 6. Rådets møder er ikke offentlige.

§ 7. Et medlem skal så vidt muligt give meddelelse om fravær.
Stk. 2. Er et medlem af rådet forhindret i at deltage i et møde, kan der sendes en stedfortræder. Ved fravær kan råds-medlemmet i øvrigt sende en skriftlig udtalelse til formandskabet til brug for referatet.

Referat

§ 8. Sekretariatet udarbejder beslutningsreferat af rådets møder.
Udkast til referat sendes i høring blandt rådets medlemmer snarest muligt efter mødets afholdelse. Formandskabet har ansvaret for den endelige udarbejdelse af referatet.
Stk. 2. Rådets medlemmer kan få optaget skriftlige kommentarer i et appendiks til referatet.

Kapitel 4 Ikrafttræden mv.

§ 9. Rådet fastsætter selv sin forretningsorden. Beslutning om at ændre forretningsordenen træffes ved almindeligt stemmeflertal.
Stk. 2. Forretningsordenen offentliggøres på rådets hjemmeside.

§ 10. Forretningsordenen træder i kraft straks efter vedtagelsen i rådet.

Forretningsordenen er vedtaget på møde i Rådet for Ungdomsuddannelser den 26. januar 2015.

5.6 RÅDETS SAMMENSÆTNING 2015

Formandskab (personligt udpegede af undervisningsministeren)

Professor Katherine Richardson (formand)
Center- og forskningsleder Noemi Katznelson
Professor Michael Rosholm
Direktør Kirsten Holmgaard
Rektor Dorte Fristrup
Rektor Sune Agger
Rektor Trine Ladekarl Nellesmann

Rådets øvrige medlemmer og stedfortrædere:

Medlemmer	Stedfortrædere	Efter indstilling fra
Chefkonsulent Jan Bauditz	Konsulent Helle Steiness	KI
Kontorchef Lotte Holten-Møller	Chefrådgiver Michael Kock Larsen	Danske Regioner
Konsulent Martin Liebing Madsen	Konsulent Bodil Rasmussen	FTF
Sekretær Ejner K. Holst	Uddannelseskonsulent Anders Vind	LO
Direktør Henrik Bach Mortensen	Chefkonsulent Berit Toft Fihl	Dansk Arbejdsgiverforening
Lektor Ronald Karlsen	Psykolog Anne Kaplan	Akademikerne
Formand Hanne Pontoppidan Formand Annette Nordstrøm Hansen	Formand Christoffer Jørgensen Næstformand Hanne Willemoes Lund	Uddannelsesforbundet Gymnasieskolernes Lærerforening Handelsskolernes Lærerforening
Formand Anne-Birgitte Rasmussen Formand Verner Rylander Næstformand Peter Enevold Næstformand Troels Brandt	Best. medlem Bjarne Thams Best. medlem Pernille Brøndum Rasmussen Direktør Lars Kunov Best. medlem Julie Krarup	Gymnasieskolernes Rektorforening Lederforeningen for VUC Danske Erhvervsskoler – Lederne Forstanderkredsen for Produktions- skoler- og højskoler Danske SOSU-skoler Danske Landsbrugsskoler
Forkvinde Veronika Schultz	Organisatorisk Næstformand, Pelle Sommerlund	Danske Gymnasieelevers Sammenslutning
Bestyrelsesmedlem Anders Stendevad	Næstformand Mie Hovmark	Erhvervsskolernes Elevorganisation
Politisk Næstformand, Sally Morks	Formand Steffen Andersen	Landssammenslutningen af Handelsskoleelever
Formand Mads Brix Baulund	Næstformand Sigrid Stilling Netteberg	Danske Handicaporganisationer
Professor Carsten Obel	Prodekan Marianne Ping Huang	Danske Universiteter

Tilforordnede:

Direktør Anders-Peter Østergaard, Rådet for Børns Læring
Formand Lars Mahler, Rådet for Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser (REU)
Formand Conni Simonsen, Rådet for Erhvervsakademiuddannelser og professionsbachelorud-dannelser

Rådet for Ungdomsuddannelsers arbejde og fokusområder 2015

- afrapportering fra formandskabet